

מ"ת 1336/04/24 - מדינת ישראל נגד יאזן בראנסי (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 1336-04-24 מדינת ישראל נ' ברנסי(עציר)

לפני המבקשת נגד המשיב	כבוד השופטת אפרת פינק
החלטה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
	יאזן בראנסי (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד אורי בר עוז ועו"ד נדיר בראנסי

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

מבוא

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן: ירי מנשק חם בצוותא, לפי סעיפים 340א(א) ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין; ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
- לפי כתב האישום, ביום 9.3.24, בשעה 21:00 לערך, שהה המשיב, עם נוספים שזהותם אינה ידועה, בשטח פתוח סמוך לעיר טייבה. בעת שהותם במקום, ביצעו המשיב והנוספים ירי בצוותא באמצעות אקדח גלוק בשטח פתוח שכלל שבעה כדורים לכל הפחות. בשעה 21:08 לערך, הגיעו שוטרים למקום, שם שהו המשיב והאחרים ברכביהם, וצעקו "משטרה, לא לזוז". המשיב יצא מהרכב כשהוא אוחז באקדח, השליכו לעבר שיחים סמוכים, ואחד השוטרים ירה באוויר. המשיב נורה על ידי השוטר האחר, ונתפס.
- בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. המשיב חולק, כאמור, על קיומן של ראיות לכאורה.

טענות הצדדים

- לטענת בא כוח המבקשת, ישנן די ראיות לכאוריות להוכחת המיוחס למשיב: עולה מדו"חות פעולה, מזכרי הבהרה וסרטוני מצלמות גוף של השוטרים, כי השוטרים הגיעו למקום, שמעו את הירי וזיהו את הרכבים שחנו בסמיכות. ברכבים אלו נמצאו באותה העת המשיב ואחרים. בשלב מסוים יצא המשיב מהרכב, בעודו אוחז באקדח, והשליכו. בנסיבות אלו לא היה מנוס אלא לירות באוויר ולעבר המשיב. בהמשך אותרו האקדח בכיוון השלכתו ומספר רב של תרמילים; לפי חוות דעת מעבדת הנשק, מדובר באקדח כהגדרתו בחוק, שירה חלק מהתרמילים שאותרו במקום.

כן טען בא כוח המבקשת, כי לא יוחס למשיב ירי מיד לפני השלכת האקדח, בניגוד לדיווח השוטר, שכן ממצלמות הגוף עולה ספק בכך. עם זאת, מדובר בטעות שאינה משליכה על מהימנות הדיווח.

עמוד 1

5. באי כוח המשיב טענו, לעומת זאת, כי כתב האישום אמנם מתבסס על דו"חות הפעולה של השוטרים שנכחו במקום. אולם, נמצאו סתירות מהותיות בין המדווח בכל אחד מהדו"חות, וכן בין המדווח בהם ובין מצלמות הגוף, למשל, בסוגיות הבאות: האם היה ירי לפני הגעת השוטרים למקום; זיהוי המשיב כמי שביצע ירי לפני השלכת האקדח; האם המשיב אחז באקדח; האם המשיב השליך את האקדח, ועוד. כן טענו, כי השוטרים דיווחו על אירוע זה על מנת להצדיק את הירי במשיב, בדיעבד, וכי בהיעדר מחסנית, לא יכול האקדח לירות.

עוד טענו באי כוח המשיב, כי למרות דיווח שוטר כי ראה את המשיב מבצע ירי לפני השלכת האקדח, לא יוחסה למשיב עבירה של ירי, ומכאן שהפרקליטות אינה נותנת אמון בגרסתו.

כן הוסיפו וטענו באי כוח המשיב, כי באי הגשת כתבי אישום נגד המעורבים הנוספים יש משום אכיפה בררנית. באי כוח המשיב טענו גם כי הוא נעדר עבר פלילי, מצבה הבריאותי של אמו אינו שפיר, והוא נדרש לטיפול רפואי לרבות ניתוחים בשל הפציעה ברגלו.

דין

התשתית הראייתית הלכאורית

6. עיקר טענות באי כוח המשיב מתמקדות במהימנות דיווחי השוטרים ובאפשרות לייחס למשיב עצמו את המיוחס לו בכתב האישום על יסוד דיווחים אלו.

7. כידוע, טענות בדבר מהימנות יידונו, ככלל, בהליך העיקרי. בהליכי מעצר, בית המשפט אינו נדרש לבחון את מהימנות הראיות ואת משקלן, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין או סתירות המקעקעות את הגרסה, באופן שלא ניתן ליתן בה אמון (בש"פ 311/24 **עאמר נ' מדינת ישראל** (5.2.24); בש"פ 8431/22 **גולדנברג נ' מדינת ישראל** (14.12.22)).

לפיכך, יש לבחון אך אם נפלו בראיות פרוכות או סתירות המצדיקות בחינת מהימנות ומשקל כבר בשלב המעצר ובדין בראיות לכאוריות.

8. התשתית הראייתית הלכאורית המבססת את האירוע המתואר בכתב האישום ואת מעורבותו של המשיב בו, כוללת בעיקרה את סרטוני מצלמות הגוף של השוטרים שהיו במקום, לצד דו"חות פעולה ומזכרים שערכו.

9. אין מחלוקת, כי ביום 9.3.24 בשעות הערב, הגיעו מספר שוטרים למקום סמוך למקום האירוע, וזאת לפי הוראת קצין מודיעין. הם ביצעו סריקה באוטובוס נטוש וסביבו, ולפתע שמעו ירי בקרבת מקום. בשלב זה, שניים מהשוטרים - מוחמד גנאדי ואיהאב טאפס - החלו לבצע סריקות לכיוון ממנו הגיע קול הירי (דו"ח פעולה גנאדי; דו"ח פעולה טאפס). שוטרים אלו נכחו גם בהמשך האירוע, ותיעדו אותו במצלמות גוף ובדיווחיהם.

10. המחלוקת עניינה בהתרחשות שאירעה לאחר שמיעת הירי בקרבת המקום. על התרחשות זו ניתן ללמוד, כאמור, מתוך סרטוני הגוף של השוטרים ומדו"חות הפעולה שערכו.

11. מדו"ח הפעולה והמזכר של השוטר גנאדי עולה, כי לאחר ששמעו קולות של אנשים התקרבו למקום תוך כיבוי פנסים והנמכת מכשירי הקשר. בזמן שהתקרבו למקום, הבחינו בירי המתבצע בסמוך. גנאדי גם זיהה עמוד 2

רשף של ירי ו"הבזקי ירי", ודיווח על ירי של מספר כדורים. לאחר מכן, נכנסו האנשים לתוך הרכב ונסעו למקום קרוב, עד שהרכב נעמד והאורות נכבו. השוטרים המשיכו להתקרב, תוך שהם דורכים אקדחיהם ומפעילים מצלמות גוף.

עם הגיעם למקום הרכב, הבחינו בשני רכבים נוספים. שלושת הרכבים חנו כשחזיתותיהם פונות לאותו כיוון, והרכב הראשון היה ריק. השוטרים הדליקו פנסיהם, ניגשו לרכב השני בו ישבו מספר אנשים, כשהוא - גנאדי - ליד דלת הנוסע והשוטר איהאב ליד דלת הנהג. הוא צעק "משטרה לא לזוז", כשגבו מופנה כלפי הרכב השלישי. בשלב זה שמע את הדלת נפתחת, הסתובב, וזיהה אדם - הוא המשיב - יוצא מדלת הנוסע ברכב השלישי. כן זיהה כי הוא מחזיק באקדח, כשהוא עוטה כפפות שחורות ולבוש קפוצ'ון כהה. לפיכך, צעק לו ורץ לעברו, תוך ששמע קול ירי והבין כי המשיב ירה באקדח. בשל הסכנה הממשית שחש, ביצע ירי לעבר המשיב, שנכנס לרכב, התכופף ואחז בבטנו כמי שמבקש להסתיר דבר מה, כשהוא עדיין עוטה את הכפפות, וקורע אותן תוך שהוא מתנגד למעצר. המשיב נפצע ברגלו. בשלב זה צעק לשוטר איהאב לסייע לו, ולבסוף הצליח לכבול את ידי המשיב, ולמשש את גופו על מנת לאתר את האקדח, אך הוא לא אותר. המשיב הוצא מהרכב והושכב על הקרקע. בשלב זה דיווח איהאב כי המשיב השליך את האקדח אל הוואדי הסמוך. שוטר נוסף הגיע למקום, נשאר עם השוטר איהאב ועם המשיב, וגנאדי החל בחיפוש האקדח.

בזמן החיפוש, החלה התאספות סביב השוטרים שנותרו עם המשיב, ואיהאב ביקש סיוע. גנאדי לא איתר את האקדח אך חזר אל הרכבים, ותפס את הכפפות. לאחר שהמשיב פונה על ידי שוטרים למקום מפגש עם מד"א, זעמו המעורבים האחרים שנותרו במקום, וקיללו את השוטרים. הוא המשיך בחיפוש האקדח, יחד עם שוטרים נוספים, ובשלב מסוים, השוטר איהאב איתר בקרבת מקום אקדח גלוק ללא מחסנית "ועם ההדק לקדימה", כך שהוא היה טעון, וביצע פריקה. הם המשיכו בחיפוש אחר המחסנית. בשלב זה, צוות יס"מ הזהיר אותם מפני שהייה במקום, ואנשים שהתאספו במקום החלו לדחוף שוטרים ולזרוק אבנים לכיוון הניידת. במקום נאספו גם תרמילים.

(דו"ח פעולה גנאדי; מזכר גנאדי מיום 14.3.24).

12. מצלמות הגוף החלו לפעול, כאמור, רק בעת שהשוטרים התקרבו לרכבים. מסרטון מצלמות הגוף של השוטר גנאדי, עולה כי לאחר שהודלק פנס בסמוך לרכב, גנאדי נעמד ליד דלת מושב הנוסע הקדמית, תוך שהוא אומר "לא לזוז משטרה", ומאיר באמצעות פנס לתוך הרכב. לפתע, צעק "היי היי", הסתובב לעבר רכב אחר, נשמעו ארבע ריאות, וקול צעקה. גנאדי צעק "שב" ואמר "אתה עצור", תוך שאדם צועק ברקע. בצילום נראה אדם יושב ברכב - המשיב - וגנאדי שאל "מי ירה באוויר?" ו"איפה האקדח?". אחר צעק "אין לי". גנאדי קרא "איהאב זה פה", ואמר "רד", והמשיך לקרוא לשוטר איהאב. ברקע נשמעו צעקות, לרבות "הוא לא עשה כלום", "פגעת בו כבר", וכן "תזמין אמבולנס". בשלב זה, גנאדי אזק את המשיב, שלבש קפוצ'ון כהה. כן קרא לשוטר נוסף, ואמר "יש עליו אקדח", ונשמעו קולות אומרים "אין אין אין", וכן "אין לו כלום". לאחר מכן אמר למשיב "שכב", ונשמעו צעקות "אין לי כלום".

בהמשך, החל גנאדי לערוך חיפוש בשיחים בסמוך למקום בו עמדו הרכבים. את החיפוש ביצע במשך דקות ארוכות, במהלכן שב אל הרכבים מספר פעמים. בשלב מסוים איתר ברכב כפפות שחורות, ושב אל השטח על מנת להמשיך בחיפוש. בזמן החיפוש, איהאב אמר לו כי "המשיב זרק משהו שחור". גנאדי דיווח מספר פעמים בקשר, כי חשוד ביצע ירי באוויר, כי הוא ירה לעברו ופצע את החשוד, וכי השוטר איהאב ראה אותו זורק "משהו שחור". במהלך החיפוש גם נשמעו ברקע צעקות רמות, מאזור הרכבים, ובשלב מסוים הן פסקו. בהמשך נמצא האקדח והשוטרים במקום החלו לחפש את המחסנית. בהמשך החיפוש, החלו להישמע שוב צעקות רמות, ודווח

כי רבים מבקשים לעלות (על הגבעה - א.פ.). השוטרים חיפשו ואספו תרמילים, ואחרים הגיעו למקום, התקרבו אל השוטרים, וצעקו. בשלב מסוים, שומעים את גנאדי אומר כי "זרקו אבנים על ניידת". בהמשך, עזבו השוטרים את המקום.

(דיסק און קי - סרטוני מצלמת גוף גנאדי; דו"ח תובנות מצלמות גוף, מיום 16.3.24).

13. לפי דו"ח הפעולה והמזכר של השוטר איהאב, ראו אור על גבעה במרחק של כ-200 מ', תוך שהוא הבחין באדם מבצע ירי - שמע יריות וראה רשף - ולאחר מכן רכב סמוך התקדם ונעצר ליד רכבים נוספים שהיו במקום, ואורותיו נכבו. עוד דיווח, כי הוא והשוטר גנאדי התקרבו בהליכה שקטה ובזחילה, וכי בדרך, דרך את נשקו והחזירו לנרתיק.

במקום היו שלושה רכבים שחנו במקביל, ובראשון לא היה אף אחד. ברכב השני היו ארבעה אנשים, והוא נצמד לדלת הנהג, הדליק את הפנס, וצעק "משטרה". מיד, הבחין באדם - המשיב - פותח את דלת הנוסע ברכב השלישי ובאור נדלק ברכב, ואמר לגנאדי "יש לך שם שם שם", על מנת להסב את תשומת ליבו. המשיב יצא מהרכב כשהוא אוחז באקדח ועוטה כפפות. בהמשך לכך, איהאב ביצע ירי באוויר, משום שחש סכנה ממשית, שמע ירי נוסף, והבחין כי המשיב זורק את האקדח במורד הגבעה. הוא סימן לגנאדי את כיוון הזריקה, וצעק לאחרים "מי שיצא מהרכב אני אבצע ירי עליו ולרגליו". בשלב זה צעקו האנשים שהיו במקום כי המשיב פצוע ברגלו כתוצאה מהירי שבוצע לעברו. איהאב ציין כי אמר להם כי לא נפצע, משום שטרם הבחין בפגיעה. כן הבחין בשוטר גנאדי מנסה לקחת דבר מה מידיו של המשיב, שהתנגד. הוא הורה לאחרים לא לצאת מהרכב ולשוטר נוסף שהגיע לשמור עליו. הוא התקרב אל המשיב, שהיה על הקרקע, זיהה את הפגיעה ברגלו, וקרא לסיוע רפואי. אנשים נוספים התאספו במקום, וקיללו אותו ושוטרים אחרים. לאחר בדיקה מהירה ברכב, הוא החזיר את מפתחותיו לאחד הנוכחים במקום, וביקש סיוע של ניידות נוספות. הוא הורה לשוטר נוסף לפנות את המשיב אל אמבולנס שהגיע למקום. שוטר אחר צעק בקשר "תוקפים אותנו, זורקים עלינו אבנים", והשוטר איהאב אמר לו לעזוב את המקום. עוד דיווח, כי אנשים שהיו בתחתית הגבעה צעקו וקיללו מרחוק, אנשים נוספים עלו על הגבעה וקיללו ואיימו, ונצמדו באופן מאיים. נוכח ההתקהלות, התקשה לחפש את האקדח.

בהמשך, ירד מהגבעה על מנת לאתר את האקדח, ומצא אקדח מסוג גלוק 19 בין השיחים שלכיונם ראה את המשיב משליכו, "והפטיש לקדימה". השוטרים שנותרו במקום המשיכו בחיפוש מחסנית, אך משנמסר על ידי שוטרי יס"מ כי רבים מתקרבים למקום, הורה לאיהאב ולשוטרים הנוספים לעזוב את המקום. איהאב איתר 5 תרמילים של כדורי 9 מ"מ בסמוך לרכבים. בשלב זה, אנשים רבים הגיעו למקום, נצמדו אל איהאב, הקיפו את השוטרים, איימו עליהם, וזרקו אבנים לעברם ולעבר הניידת.

(דו"ח פעולה איהאב; מזכר איהאב, מיום 14.3.24).

14. ממצלמות הגוף של השוטר איהאב, עולה כי הוא הדליק את הפנס בסמוך לרכב, עמד ליד דלת הנהג, אמר "לא לזוז משטרה", ומיד לאחר מכן "יש לך שם". נשמעו ארבע יריות, ונשמעה צעקה. הוא המשיך לומר "לא לזוז" ואף "מי שזז אני יורה בו", ואחר אמר "אין לי כלום מה אתה מחפש?". לאחר מכן אמר "הוא זרק את זה ... ראיתי פה", ובהמשך "מי שיוצא אני יורה לו ברגליים". האחרים החלו לצעוק, ואמרו, בין היתר, "למה ירה אותו?". איהאב קרא לשוטר אחר לעזור לגנאדי, וכן אמר "הוא לא ירה בו". האחרים המשיכו לצעוק, ואף צפצפו בצופר הרכב. השוטר איהאב הצטרף בהמשך לגנאדי בחיפוש, ואמר לו "הוא זרק פה ... ראיתי אותו", תוך שהפנה לאזור מסוים בשטח. בהמשך אמר כי "הוא זרק משהו שחור". השוטר איהאב הזמין מד"א, וכן קרא לסיוע שוטרים נוספים. כל אותה עת המשיכו צעקות רמות מצד הנוכחים

במקום. בשלב מסוים, הורה איהאב לאחד השוטרים לפנות את המשיב. במהלך שהותו במקום, דיווח איהאב בקשר, כפי שנראה במצלמת הגוף, כי ראו מרחוק "זיהוי של הירי", כי אחד החשודים, ככל הנראה האדם שנפצע, יצא מהרכב וירה, והשליך את הנשק.

לאחר מכן, הצטרף איהאב לחיפוש הנשק, ואמר "הוא ירה וזרק לפה עם שקית שחורה", תוך שהפנה לאזור מסוים. בשלב זה, אמר לו גנאדי "הנה הכפפות שלו", ואיהאב ענה "נו זה זה", והוסיף "או שזה בתוך האוטו והוא זרק רק כפפות". בשלב מסוים אמר "זורקים על הניידות אבנים". לאחר זמן מה, איתר איהאב אקדח גלוק 19, אמר כי "צריך למצוא את המחסנית", ותפס אותו. החיפוש נמשך מספר דקות נוספות, ולאחר שדווח לשוטרים כי רבים מבקשים לעלות, החליטו לעזוב את המקום, ואיהאב החל לאסוף תרמילים. אנשים רבים הגיעו למקום, צעקו, וחלקם התקרבו אל איהאב. הוא אמר "יס"מ למה אתם לא מצמצמים יס"מ שוברים אותנו פה, יס"מ תעלו בבקשה זורקים עלינו אבנים פה אנחנו לבד".

(דיסק און קי - סרטוני מצלמת גוף איהאב).

15. האקדח שנתפס הוא כלי נשק, כהגדרתו בחוק, והוא ירה שבעה תרמילים שאותרו במקום בו עמדו הרכבים (חוות דעת מומחה נשק, מיום 19.3.24; אישור בדבר היות המוצג נשק, מיום 10.3.24; דו"ח פעולה רומן גייסלר; דו"ח שרשרת מוצגים מיום 10.3.24; טופס לוואי למוצגים מיום 10.3.24).

16. המשיב מסר בחקירתו, כי לא עשה כלום, הכחיש קשר לאקדח שנתפס, כי ירה או זרק אותו, והכחיש את המיוחס לו. לדבריו, היה עם בני משפחה ברכב, הם שמעו צעקות "משטרה משטרה", והוא חשב "שמישהו מהחברים צוחק איתנו", פתח את הדלת ונורה ברגל ובחזה. כן מסר, כי השוטר הכניס אותו לרכב, הרביץ לו, השכיב אותו על פניו "חשב שיש לי משהו", אך הוא אמר לו "אין לי כלום", אזק אותו, שם אותו על הרצפה, והכה אותו. עוד מסר, כי עטה כפפות ניילון עבות ושחורות "סתם ... בגלל קר". ובהמשך, כשנאמר לו כי אין מדובר בכפפות מחממות, ענה כי "היו באוטו, סתם לבשתי אותן. אבל לא בגלל מה שאתה אומר", ובהמשך מסר "סתם ניסיתי ללבוש אותם ... היה לי קר". לשאלה מדוע הסיר וקרע את הכפפות כשנתפס, ענה כי זרק אותן משום שהשוטר ניסה להכותו. המשיב שתק כשנשאל על האפשרות כי התרמילים שנמצאו במקום יתאימו לאקדח, וכי על בגדיו יימצאו שרידי ירי (הודעת המשיב מיום 10.3.24, בעמ' 3 - 8; הודעת המשיב מיום 20.3.24, בעמ' 4 - 6).

לדבריו, הוא וחבריו נוהגים לעשן במקום, והיו שם כ-10 - 20 אנשים, וחמישה רכבים, אך סירב למסור שמות או פרטים לגבי הרכבים. בהמשך מסר כי אינו יודע מיהם האנשים הנצפים בסרטון. כשנשאל פעם נוספת על הרכבים, ענה: "לא יודע" ושתק. בהמשך, נשאל מי ישב עמו ברכב וענה "אף אחד", אולם לאחר מכן הודה כי לידו ישב בן דודו ומסר את שמו. עוד מסר, כי לא ראה שמי מהנוכחים מחזיק בנשק, אך שמע יריות "מאחורינו" (הודעת המשיב מיום 10.3.24, בעמ' 4 - 8; הודעת המשיב מיום 20.3.24, בעמ' 4).

17. השוטרים גנאדי ואיהאב תיארו, אפוא, לכאורה, את ליבת ההתרחשות באופן זהה והעולה בקנה אחד עם התיעוד ממצלמות הגוף. שניהם דיווחו כי שמעו ירי במרחק מה מהם, ובעקבותיו התקדמו לעבר מקורו, וזיהו ירי נוסף. כן זיהו רכב נוסע שהתקרב לרכבים נוספים. הם התקרבו לרכבים, הדליקו פנסים, זיהו אדם אחד - המשיב - יוצא מרכב אחר, ועל ידיו כפפות שחורות.

אכן, ישנו פער בין דו"חות הפעולה לעניין ייחוס ירי למשיב לפני השלכת האקדח - השוטר איהאב דיווח כי ירה באוויר לאחר שהמשיב יצא מהרכב כשהוא אוחז באקדח, וכי שמע ירי נוסף, ואילו השוטר גנאדי דיווח כי המשיב יצא מהרכב כשהוא מחזיק באקדח, כי שמע ירי, וכי ירה לכיוונו של המשיב שלוש פעמים. בדיעבד התברר כי נורו

ארבע יריות בסך הכל, האחת באוויר, על ידי איהאב, ושלוש על ידי גנאדי, לכיוונו של המשיב. מכאן, שהיריות שנשמעו, בשלב זה, נורו כולן על ידי השוטרים. עם זאת, בנסיבות שנוצרו - משמע, קשיי ראות בשל החשכה וזיהוי סכנה, תוך ששני השוטרים מבצעים ירי - לא עולה תמיהה לכאורית בכך שהשוטרים ייחסו את הירי של האחר למשיב. השניים גם דיווחו על כך בזמן אמת, בשיחות מוקלטות במצלמות הגוף. מכאן, עולה לכאורה כי השוטרים הסיקו מסקנה שגויה, אולם אין בכך כדי לפגוע במהימנות הלכאורית של יתר חלקי הדיווח. מכל מקום, לא יוחס בכתב האישום כי המשיב ירה בשלב זה.

כאן המקום להעיר, כי לא מצאתי כל בסיס לטענת ההגנה, כי השוטרים ייחסו למשיב ירי אך בדיעבד, על מנת להצדיק את פציעתו. מדברי השוטרים שנשמעו במצלמות הגוף עולה כי הסיקו מיד כי המשיב ביצע ירי עובר להשלכת האקדח. השוטר גנאדי פנה למשיב מיד לאחר שפגע ברגלו, ושאל "מי ירה באוויר?" ו"איפה האקדח?", ובהמשך דיווח במספר שיחות כי ישנו חשוד במקום שביצע ירי; השוטר איהאב דיווח גם הוא כי בוצע ירי לפני השלכת האקדח, ועל מנת לכוון את החיפוש, אמר "הוא ירה וזרק לפה". דברים אלו נאמרו מיד לאחר האירוע, או זמן קצר אחריו, כפי שעולה ממצלמות הגוף עצמן. מכאן, שברמה הלכאורית אין כאן ניסיון להצדיק בדיעבד את הירי במשיב.

גם אין באי מציאת המחסנית במקום כדי להפחית מהראיות הלכאוריות, נוכח הקושי בחיפוש בחשכה עת רבים צועקים ומתלהמים במקום.

ענה - לטענתם הנוספת של באי כוח המשיב, בדבר היעדר אפשרות לייחס למשיב את מכלול המעשים המפורטים בכתב האישום, ובפרט את הירי שקדם להגעת השוטרים לרכבים.

18. לפי סעיף 29(ב) לחוק העונשין:

המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.

מבצע בצוותא הוא מי שפעל עם אחרים על מנת לבצע עבירה, כאשר כלל פעולות המבצעים מתמזגות לפעילות אחת, וכל מבצע אחראי לפעולות האחרים. מכאן, שדוקטרינת הביצוע בצוותא חדא מאפשרת הרשעת אדם במעשה שבוצע על ידי אחר - שותפו - גם בהיעדר תרומה ממשית לביצועו. על מנת להרשיע אדם בצוותא, יש להוכיח כי כל מעורב נטל חלק מהותי כלשהו בביצוע העבירה, וכן את היסוד הנפשי הנדרש לביצוע העבירה, לצד המודעות לשותפות, שיכולה להתקיים גם בשותפות ספונטנית (ע"פ 954/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (10.6.19); ע"פ 2895/07 פרחי נ' מדינת ישראל (25.10.07)).

אכן, לא ניתן לזהות את המשיב כמי שביצע את הירי - באופן אישי - לפני הגעת השוטרים למקום. עם זאת, מדיווחיהם של שני השוטרים עולה כי בוצע ירי במקום בו אותר המשיב יחד עם מעורבים נוספים, וגם אם מי מהאחרים ביצע את הירי, ניתן לייחס לכאורה את הביצוע גם למשיב, מכוח דיני השותפות. יוזכר, בהקשר זה, כי לא זו בלבד שהמשיב החזיק לכאורה את האקדח לפני שזרק אותו, אלא שבמקום בו שהו הרכבים אותרו קליעים השייכים לאקדח שנתפס במקום, התואם את כיוון השלכת האקדח.

באשר להשלכת האקדח - כאמור, השוטר איהאב הוקלט אומר "הוא זרק", בסמוך לאחר שראה את המשיב יוצא מהרכב, וציין כי ראה את המשיב משליך את האקדח. כאמור, אקדח שביצע ירי במקום נמצא בסמוך למקום השלכת האקדח. אכן, לאחר מכן העלה איהאב ספק בכך שהאקדח הושלך, ואמר על הכפפות כי "זה זה", אולם לאחר מכן הוסיף "או שזה בתוך האוטו והוא זרק רק כפפות". עולה מהדברים כי איהאב היה בטוח כי דבר מה הושלך, ואין מדובר בכפפות, שאותרו על ידי גנאדי בתוך הרכב. די בראיות אלו, בשלב הלכאורי, על מנת לבסס כי

המשיב הוא שהשליכו.

19. אכן, כתב האישום הוגש נגד המשיב בלבד, ולא כלפי המעורבים הנוספים שהיו במקום. עם זאת, מקומן של טענות לאכיפה בררנית בהליך העיקרי (בש"פ 1022/24 **חרבוטלי נ' מדינת ישראל** (8.2.24)); בש"פ 1495/17 **מדינת ישראל נ' זאודי** (21.2.17)). יתר על כן, לא ניתן להתעלם, כבר בשלב זה, מהאבחנה בין המשיב ובין אחרים, שכן המשיב נצפה לכאורה זורק את האקדח, משמע שנשא אותו קודם לכן, והוא גם ניסה להעלים בכך ראיות. מכאן, שאין בטענה בדבר אכיפה בררנית כדי לפגום בתשתית הלכאורית הקיימת נגד המשיב.

עילות המעצר

20. העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מסוכנות סטטוטורית. מעשיו, כמו גם ההתרחשות בכללותה, מלמדים גם הם על מסוכנות בלתי מבוטלת. המשיב היה חלק מקבוצה שביצעה ירי במקום. לאחר שנפגע, הנוכחים במקום התלהמו וצעקו לעבר השוטרים, ולפני עזיבת השוטרים את המקום, גם נזרקו לעברם אבנים.

21. מהמיוחס עולה גם חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט. בעת ששוטרים עמדו לצד הרכבים, וקראו "לא לזוז" ו"משטרה", המשיב פתח את דלת הרכב, והשליך לכאורה את האקדח, על מנת למנוע את איתורו על ידי השוטרים. לאחר שזוהה, התיישב ברכב, וקרע את הכפפות שהיו על ידיו עת השליך את האקדח. מכאן, שבעניינו של המשיב ישנה גם עילת מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט, שעוצמתה גבוהה.

22. עם זאת, הואיל והמשיב נעדר עבר פלילי, לא ניתן לקבוע כי אף חלופת מעצר לא תסכון, ויש לבחון אפשרות שחרורו של המשיב באמצעות שירות המבחן.

סיכום

23. הנה כי כן, ישנן די ראיות לכאוריות להוכחת המיוחס למשיב. הראיות הלכאוריות מלמדות, כאמור, כי המשיב או מי מהנוכחים במקום ביצעו יחדיו ירי מספר פעמים, לאחר מכן נשא המשיב את האקדח והשליכו לאחר שהגיעו השוטרים למקום.

24. המסוכנות בעניינו של המשיב היא בעוצמה בלתי מבוטלת, ומעשיו מלמדים גם על חשש משמעותי לשיבוש הליכי משפט. מכאן, שלפני הכרעה בשאלת מעצרו עד תום ההליכים אם לאו, יש להידרש לתסקיר שירות מבחן.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ד, 22 מאי 2024, בהעדר הצדדים.